

for at forsøge denne lovbestemte Pension, skal undlade at gjøre det, fordi man i visse givne Tilfælde antager, at den Paagjældende kan undvære dette Tillæg. Da nu tillige den paagjældende Embedsmand har været meget dhgtig og nidkær i sin Tjeneste, har tjent i en lang Række af Aar, og, som sagt, Aarsagen til, at han er gaaet tidligere af, maaskee har været den, at der stillede meget store Forbringinger til hans Arbeidskraft netop i hans mere fremrykkede Aar, saa maa jeg tillade mig at anbefale, at man følger Udvalgets Mindretal og gaaer ind paa Regjeringens Forslag.

M. Sage: Af Betænkningen sees det, at Mindretallet ikke finder de Grunde fyldestgjørende, der ere anførte for hderligere at bevilge 8,000 Rbd. i Anledning af Verdensudstillingen i Paris. Jeg troer, at Udvalgets Mindretal kunde være et gaaet et Skridt videre og have udtalt sig over, om der ikke snarere var fyldestgjørende Grunde for slet Intet at bevilge i denne Anledning. Jeg maa tillade mig at gjenkalde i de ærede Medlemmers Erindring, at dengang der var Tale om at anvende 27,000 Rbd. af Statens Midler til denne Verdensudstilling i Paris, reiste der sig her i Salen en stærk Modstand imod, at Staten i det Hele taget skulde give sig af med denne Pariserudstilling, hvad Udgifterne angik; man vilde overlade dette til den private Virksomhed. Der kom da den Accord istand, at Staten skulde indskrænke sit Tilbud til 12,000 Rbd., og at man skulde søge at faae de manglende 15,000 Rbd. ved private Sammenstøb. Nu finder jeg, at det er i høi Grad urigtigt af Regjeringen at blande sig videre i denne Sag. De 15,000 Rbd. ere blevne sammenstøbte af private Folk, og man maa altsaa have stølet paa, at Statskassen var fritagen for hderligere Tilbud i den Anledning. Jeg finder det ikke rigtigt, at Regjeringen, efter at denne Sag var bragt i Orden paa denne Maade, nu vil komme og behyrde Statskassen med hderligere Udgifter. Det vil være et urigtigt Exempel at give, naar man omtrent ved første Forsøg paa ved private Folks Hjælp at faae et saadant Formaal ført igjennem og at lade Staten være udenfor, gaaer fra det, som engang var bestemt. Nu

see vi af de Motiver, som ere os leverede til Begrundelse af denne Begjæring, at der skulde mangle omtrent 10,000 Rbd. og at der har været overordentlige, upaaregnede Udgifter. Jeg tilstaaer, at der er nogle af disse Udgifter, som jeg aldeles ikke forstaaer. Naar det f. Ex. i Lovforslagets Motiver hedder: „saasom til Toldvæsenet“, maa jeg dog bede om at faae Underretning om, hvorledes det forholder sig med denne Post. Jeg har staaet i den Formening, at alle de Gjenstande, der bleve sendte til Udstillingen i Paris, vare frie for Told; ere de blevne fortoldede, saa maa dette ganske vist have været et meget betydeligt Beløb; men jeg kan ikke troe, at det er rigtigt, at man har haft Udgifter til Toldvæsenet. Naar det forøvrigt siges, at der mangler 10,000 Rbd., og at Regjeringen finder, at Danmark har været værdigt repræsenteret paa Udstillingen, at det har sin politiske Betydning og sin Betydning i det Hele, at vi der have mødt, saa finder jeg det besynderligt, at man ikke har villet indstille at bevilge det hele Beløb af 10,000 Rbd. Har det været et politisk Formaal, har Danmark været værdigt repræsenteret, og falder man fra den engang gjorte Accord, at Staten ikke skulde bidrage Mere dertil end først bestemt, hvorfor da ikke give det hele Beløb? Men nu træffer det sig saa heldigt, at Ministeren opløser os om, at det senere er bleven ham meddeelt, at selv om Mindretallets Forslag gaaer igjennem, hvorved der slaas 3,000 Rbd. af, ville Vedkommende dog intet Tab lide. Dersom man vilde vedblive at undersøge og skaffe nye Oplysninger, kunde det maaskee vise sig, at Vedkommende slet Intet tabe, selv om de ikke faae Noget. Jeg kan ikke have nogen Mening derom, men det forekommer mig besynderligt, og — jeg gjentager det — det er ikke godt, naar der er kommet et saadant Forlangende, som her i Salen er sleet med Hensyn til denne Udstilling, saa at forandre den Bestemmelse, der tidligere blev tagen. Jeg har ikke besøgt Udstillingen i Paris og kan derfor ikke personlig have nogen Mening om, hvorvidt Danmark har været værdigt repræsenteret; men jeg tilstaaer, at jeg har hørt, at det, der præsteredes, ikke har været saa ganske glimrende. Jeg bilder mig derfor ind, at selv om